

Byriel-Jensen: Det bliver selvfølgelig en Skønssag, hvorvidt man mener, at Statskassen har større Fordel ved at sætte Skatten ned under 10 Kr. end ved at lade den blive staaende ved 10 Kr. Min Mening er den, at Ulfbruget, selv om man bliver staaende ved 10 Kr., ganske sikkert ikke vil blive mindre. Jeg mener nemlig ikke, at det er den daarligst stillede Del af Befolkningen, der drikker bayerisk Øl, af den simple Grund, at denne Del af Befolkningen ikke har Raad dertil. Hvis man vil tænke sig, at en Arbejder paa Landet skulde have blot 2 halve Baere om Dagen. Næret igennem, vilde dette koste ham noget som 70—80 Kr., og det vilde gøre et saa stort Skaar i vedkommende Daglejers Indtægter, at han slet ikke vilde være i Stand til at afse dette Beløb til bayerisk Øl. Man vil jo gerne gavne Forbrugerne, man vil skaane Forbrugerne, det er Meningen, saaledes siges der da. Grunden er ikke den, at man vil skaane Landets rigeste Ølbrugere. Man er dog vist nødt til fra alle Sider at indrømme, at de Mænd, der her er Tale om, — hvad enten de nu staa som en enkelt Mand eller som Aktionærer i et Ølbrugeri — høre til de bedst stillede her i Befolkningen. Det er jo Meningen — det høre vi fra alle Sider — at man egentlig ikke havde noget imod, at de kom til at give noget mere i Skat, blot man saa ikke samtidig derved kom til at lægge paa Øllet for Forbrugerne, saaledes har i alt Fald jeg opfattet Forhandlingerne; men naar man saaledes skal skaane Landets aller rigeste Mænd for en forhøjet Skat af den Grund kan man med sikkerhed lige saa stor Ret sige, hvis der bliver Tale om at lægge en Skat paa andre Fabrikater her i Landet uden for Ølbrugernes Kred, at det ikke gaar an at lægge en større Skat paa disse Mænd, da det vil komme til at gaa ud over Forbrugerne, der afløbe disse Fabrikater deres Varer, og som nu ville komme til at give mere for Varerne. Det samme kunde jo siges om vore rige Grosserer, at det ikke kunde gaa an at lægge en Skat paa dem, og vi kunne saa heller ikke anvende en stigende Skala ved Behandlingen af den Skattelov, hvorom der her for Øjeblikket foreligger Forslag, da det jo vilde føre til, at de, som havde de største Indtægter blandt vore Grosserer og industridrivende, vilde blive nødt til at lægge paa deres Varer, hvis de skulde give mere i Skat, og det vilde saa igen komme til at gaa ud over Forbrugerne. Jeg kan ikke billige, at man af denne Betragtning skulde lade sig afstrække fra, hvor Beslighed gives, at paalægge Landets rigeste Mænd en højere Skat. Det vilde jo ellers

med samme Ret kunne siges omtrent over hele Linien. De Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen), syntes mig at være en lille Dase i Ørtenen. Det ser jo nu ud til, at man over hele Linien kunde være tilbøjelig til at give Slip paa den Skat, man vedtog i 1890—91, og som skulde træde i Kraft nu den 1ste April. Det ærede Medlem oplyste, at man med en Skat af 7 Kr. pr. Td. kan levere en halv Baier til 4,6 Ore, og at det, naar man kender den Pris, Forbrugerne betale for bayerisk Øl, let vil ses, at Bryggerne tjene godt paa det bayeriske Øl. Jeg maa derfor erklære mig for en Modstander af at gaa længere ned end de 10 Kr. Denne Skattelov staa for mig som en af de virkelige gode Love, der ere bleve gennemførte for en Del Aar siden, og for hvis Gennemførelse jeg er taknemmelig. De, som have Raad til at drikke bayerisk Øl, drikke det, og de, som ikke have Raad dertil, drikke ikke bayerisk Øl, af den simple Grund, at de ikke have Raad dertil. Det vilde efter min Mening heller ikke være nogen Fordel, hvis man aabnede Vejen saaledes, at Nydelser af bayerisk Øl blev endnu almindeligere. Jeg vilde heller ikke betragte det som et Gode, om den blev almindelig overalt. Det er den heller ikke endnu, i alt Fald ikke i den Egn af Sjælland, hvor jeg er fra, og det gælder baade for Landarbejdere, Gaardmænd og Husmænd. I Landbosstanden er det i det hele taget ikke almindeligt, at der drikkes bayerisk Øl, og det anser jeg for heldigt; thi bayerisk Øl er i mine Øjne en Lutsusartikel. Med Hensyn til de Monopoler, der er Tale om, finder jeg, at det ser lidt underligt ud, naar man vil hævde, at Forbruget rimeligvis vil gaa lidt ned, naar man gaar op med Skatten, men at man saa alligevel mener, at der vil være Brug for flere Bryggerier her i Landet. Jeg kan ikke saa disse to Ting til at forliges. Hvis de nuværende Bryggerier ere i Stand til at tilfredsstille Forbruget, kan jeg ikke se, at der er nogen særlig Grund til gennem Lovgivningen at aabne Vej for flere Bryggerier. Det vil jo rimeligvis blive Følgen, hvis der bliver flere, at man saa vilde komme med Begæring til Regering og Rigsdag om en Lettelse, fordi man paa Grund af den stærke Konkurrence ikke vilde være i Stand til at svare denne Skat. Det vilde vi altfor godt, at Rigsdagen er vant til, at saa en Mangfoldighed af den Slags Klager fra forskellige industridrivende, ikke mindst fra Møllerne, og det vil rimeligvis gaa ligesaa med Bryggerne. Hvis man ikke i sin Tid i Udvalget gaar op til den Skat, som man nu efter Loven